

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT

MOTTATT

17 OKT 2011

ARBEIDSDEPARTEMENTET

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref
11/3458

Vår ref
201102746-2/HNJ

Dato
13.10.2011

Høringsinnspill til forslag om offentlig godkjenningsordning i renholdsbransjen

Vi viser til brev av 7. juli 2011 fra Arbeidsdepartementet om forslag til offentlig godkjenningsordning i renholdsbransjen.

Nærings- og handelsdepartementet har tidligere gitt innspill til Arbeidsdepartementet om lovligheten av forslaget vurdert i lys av tjenestelovens regler. Vi viser til våre tidligere innspill og ber om at Arbeidsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet fortsetter dialogen om dette etter at høringsinnspillene er mottatt.

1. FORENKLINGSMÅL

Regjeringen vil gjennomføre forenklinger for næringslivet og har som mål å gi norsk næringsliv en betydelig reduksjon i kostnadene ved å etterleve regelverk. I den forbindelse signaliserte nærings- og handelsministeren den 31. august i år en omfattende satsing på forenkling. Fra 1.1.2011 til 31.12.2015 skal kostnader bedrifter har for å følge opp myndighetspålagte rapporteringskrav, reduseres med 10 milliarder kroner.

Etter vår vurdering vil en offentlig godkjenning av renholdsbransjen være uheldig i denne sammenheng. Forslaget medfører økonomiske og administrative konsekvenser for renholdsbransjen i forbindelse med søknadsprosess med plikt til å legge frem dokumentasjon og brukerfinansiert ID-kort. Forlaget vil dermed virke imot regjeringens ambisjoner om å oppnå forenklingmålet.

2. GENERELT OM FORSLAGET

Vi ser at det tas utgangspunkt i problemer med useriøse aktører og lovstridigheter i bransjen. Men forslagene reflekterer ikke dette utgangspunktet i særlig grad. Vi mener at hvis man skal løse problemene i renholdsbransjen, så må man ta tak i det grunnleggende problemet, nemlig lovstridigheter knyttet til kriminell virksomhet og svart økonomi. De foreslåtte godkjenningskriteriene berører for eksempel ikke vandel, og fremstår som lite virksomme i kampen mot det reelle problemet.

Forslaget tar sikte på å etablere et omfattende byråkrati for å administrere ordningen. Vi ber om at det lages en grundig beskrivelse og analyse av kostnadene for bedriftene og samfunnet vurdert opp mot tiltakets effekt.

Etter vår vurdering har systemet det legges opp til, begrenset verdi i kampen mot det reelle problemet, nemlig kriminalitet og svart økonomi. Ordningen legger opp til etablering av registre når det gjelder både godkjenning og utstedelse av id-kort. Etter vår mening bør det være mulig å administrere ordningen på en mer rasjonell måte uten å legge opp til et omfattende byråkratisk system. Vi viser også til Nærings- og handelsdepartementets tidligere oppfordring om et mulig felles initiativ for å bekjempe svart økonomi og kriminalitet generelt i flere bransjer, ikke bare renholdsbransjen.

3. FORSLAG TIL FORSKRIFTSTEKST

Forslaget inneholder en definisjon av renholdsvirksomheter i § 2 som sier at ”med renholdsvirksomheter forstås i denne forskrift virksomheter som driver salg av renholdstjenester i Norge”. Vi ser at en slik avgrensning kan gi rom for en rekke uklarheter, som for eksempel hva som ligger i ”renhold” og hvem dette skal gjelde for. Vi mener at dersom ordningen skal gjennomføres vil det være nødvendig å definere virkeområdet mer presist og oppfordrer Arbeidsdepartementet til å klargjøre dette nærmere.

I punkt 1.2.2 og 4.5 i høringsnotatet skriver Arbeidsdepartementet at ordningen ikke skal innebære et driftsforbud og at virksomheter skal kunne starte opp/drive videre ved å dokumentere at det er sendt inn en søknad om godkjenning gjennom en kvittering som er sendt fra godkjenningssenheten. Samtidig er det foreslått at det ikke skal være tillatt for en tjenestekjøper å kjøpe renholdstjenester fra en virksomhet som ikke er godkjent og registrert i det offentlige registeret. For at retten til å starte opp/drive videre virksomhet før man er formelt godkjent skal bli reell, bør den for det første reguleres i selve forskriftsteksten. Denne retten bør også reflekteres i reglene for kjøp av renholdstjenester, slik at tjenestekjøpere kan benytte seg av virksomheter som har søkt godkjenning men som ikke er registrert i registeret ennå. Dersom det ikke gjøres endringer her vil forslaget, dersom det innføres, kunne begrense konkurransen i markedet ved å skape en betydelig etableringshindring.

Høringsnotatet nevner heller ikke noe om den overgangsordningen som vil måtte gjelde fra reglene trer i kraft til aktørene skal være forpliktet til å ha oppfylt lovens krav om

forhåndsgodkjenning. Dersom godkjenningsordningen gjennomføres, bør det lages en overgangsbestemmelse som regulerer dette.

4. TJENESTELOVEN

Vi viser til våre tidligere innspill når det gjelder tjenestelovens betydning for den foreslåtte godkjenningsordningen, særlig vurderingen av de materielle reglene i tjenesteloven som fortsatt er av betydning for denne ordningen.

Tjenesteloven inneholder også en rekke saksbehandlingsregler som ikke er behandlet i høringsnotatet. Disse saksbehandlingsreglene vil gjelde for den foreslåtte godkjenningsprosedyren. Arbeidsdepartementet må derfor ta hensyn til følgende saksbehandlingsregler ved utformingen av regelverket, dersom godkjenningsordningen innføres:

- I høringsnotatets punkt 4.5 er det tatt høyde for at det vil måtte gis nærmere regler om saksbehandlingstiden for søknad om godkjenning. Vi viser til tjenesteloven § 11, som angir bestemte regler for saksbehandlingsfrister og gebyr mv. Regelen forutsetter at det skal settes en saksbehandlingsfrist for tillatelsesordninger.
- Videre bestemmer tjenesteloven § 11 at saksbehandlingsfristen for tillatelsesordningen skal regnes fra den dagen da nødvendig dokumentasjon har kommet inn til ansvarlig myndighet. Fristen kan forlenges én gang dersom sakens kompleksitet gjør det nødvendig. Fristforlengelsen skal begrunnes, og den skal meddeles søkeren før den opprinnelige fristen er ute. Er fristen ute, anses tillatelse gitt, om ikke annet er fastsatt i eller med hjemmel i lov.
- I henhold til § 11 skal ansvarlig myndighet, etter å ha mottatt søknad med nødvendig dokumentasjon, så raskt som mulig gi søkeren et foreløpig svar. Det foreløpige svaret skal opplyse om den frist som gjelder for saksbehandlingen, at tillatelse skal anses gitt dersom søknaden ikke er avgjort før fristens utløp, i de tilfellene dette får anvendelse, og klageadgang. Mangler nødvendig dokumentasjon fra søkeren, skal denne så snart som mulig oppfordres til å gi fullstendig dokumentasjon og opplyses om at saksbehandlingsfristen først løper fra det er gjort. Gebyr for saksbehandlingen skal være rimelig og ikke overstige kostnadene ved saksbehandlingen.
- I henhold til tjenesteloven § 10 andre ledd skal en tjenesteyter som allerede er etablert i et annet EØS-land i forbindelse med søknad om tillatelse, ikke pålegges krav eller kontroll som etter sitt formål i hovedsak svarer til det som tjenesteyteren har oppfylt i en annen EØS-stat. Derfor må Arbeidsdepartementet sørge for at ved håndheving av en eventuell godkjenningsordning kan en tjenesteyter ikke bli utsatt for krav eller kontroller i Norge som denne allerede har oppfylt i et annet EØS-land.
- Vi støtter Arbeidsdepartementets syn på om en godkjenningsordning bør være tidsbegrenset eller ikke, og viser til tjenesteloven § 13, som bestemmer at tillatelsesordninger bare kan tidsbegrenses dersom nærmere bestemte vilkår er oppfylt.

Arbeidsdepartementet må vurdere hvorvidt det vil være hensiktsmessig å inkludere overnevnt saksbehandlingsregler i regelverket.

Til slutt gjør vi oppmerksom på at Arbeidsdepartementet vil være ansvarlig for å notifisere en slik godkjenningsordning til EFTAs overvåkningsorgan (ESA). Nye godkjenningsordninger skal i henhold til tjenstedirektivet artikkel 39 (5) notifiseres til ESA og de andre EØS-landene.

5. ADMINISTRATIVE OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

I henhold til tjenstelovens §§ 6-8 plikter Arbeidsdepartementet ved innføringen av en slik godkjenningsordning som foreslått å sørge for at virksomhetene som faller inn under ordningen, kan benytte seg av kontaktpunktet i Altinn, som administreres av Brønnøysundregistrene. Tjenesteytere har rett til å få den informasjonen de trenger om godkjenningsordningen, og å gjennomføre godkjenningsprosedyren elektronisk gjennom kontaktpunktet.

I tillegg inneholder tjenstelovens kapittel 6 regler om administrativt samarbeid og tilsyn. Bestemmelsene i kapittel 6 innebærer blant annet at ansvarlig myndighet har en plikt til å yte bistand og samarbeide med tilsvarende ansvarlig myndighet i andre EØS-land gjennom informasjonssystemet IMI.

Dersom gjennomføringen av nye bestemmelser vil innebære økonomiske eller administrative konsekvenser for Brønnøysundregistrene forutsetter vi at eventuelle merutgifter for etaten dekkes av budsjettet til Arbeidsdepartementet som ansvarlig departement for bestemmelsene. Det fremgår ikke av høringsnotatet hva eventuelle kostnader for Brønnøysundregistrene vil være. Dette må eventuelt klargjøres.

Med hilsen

Margrethe G.S. Asserson
Margrethe G.S. Asserson (e.f.)
fung. avdelingsdirektør

Einar Døssland
Einar Døssland
rådgiver